

Tatínek

Jan Nedvěd

1. Já se narodil tam u nás, jak bych vám to jenom řek',
V tichém domku, co měl před sebou sto lip
U nás bejval jeden policajt a ten to všechno stih'
a když ne on, tak táta a spousta romantickéjch knih

2. My jsme nebývali jiní, jako jsou tu děti teď
Jenom břehy naše byly trochu blíž
A táta bejval vždycky příklad chlapa, co už uměl svět,
A o Vánocích stavěl strom a pod ním Betlém hned

- R: U nás scházeli se lidé, housle, piáno a tak
A každou neděli se hrálo o sto šest
A celé léto vůně ohýnků nás vedla Medníkem,
Tak to bylo mé dětství s mámou a s mým tatínkem

3. A když to prasklo v týhle zemi, já byl šťastnej jako kluk,
Lítal po náměstí a jméno Havel řval
A pak jsem jednou ráno pochopil, co oni vlastně chtěj,
Jim lhostejní jsou lidé, moc je strašný čaroděj

R: + Tak to bylo mé dětství s mojí mámou, s tatínkem